

હાર્ટકુલનેસ ઝુંબેશ

કમલેશ પટેલ

૭ જુલાઈ ૨૦૧૯, કાન્હા શાંતવિનમ, હૈદરાબાદ, ભારત

સૌને પ્રણામ,

અહીં ઉપસ્થિતિ લગભગ ૬૦૦ થી ૭૦૦ યુવાનોને જોઈને ખૂબ ખુશ છું. સમગ્ર વર્ષિવમાં આ વેબ પ્રસારણ કરવાનો હેતુ શું છે? ખરેખર તો ઘણાબધા હેતુઓ છે. તેમનો એક હેતુ એ છે કે મશિન ૨૦૨૦માં જ્યારે તેના ૭૫ વર્ષ પૂરાં કરે, ત્યારે મશિનની ૭૫મી વર્ષગાંઠની ઉજવણી કરવી અને તેમાં ભાગ લેવા દરેકને આમંત્રણ પાઠવવું. આ બાબતને ધ્યાનમાં રાખી, ઉત્સવમાં ભાગ લેનારાઓને બે બેચમાં વહેંચ્યા છે. ઉત્સવની પહેલી બેચ ૨૮,૨૯ અને ૩૦ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૦ની રહેશે અને બીજી બેચ ૧,૨ અને ૩ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૦ની રહેશે. લાલજીનો જન્મદિન સૂર્ય પંચાંગ મુજબ ૨જી ફેબ્રુઆરીના રોજ હશે અને ચંદ્ર પંચાંગ મુજબ ૨૯મી જાન્યુઆરીના રોજ હશે. બાબુજી તેને વસંતપંચમી કહેતાં હતાં. હું ઈચ્છું છું કે તમે બધા મોટી સંખ્યામાં આ ઉત્સવમાં સામેલ થાઓ. મુખ્યત્વે આ પ્રસંગને કારણે, આપણે ૨૪ જુલાઈ ૨૦૧૯ અને ૨૮ સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૯ના ઉત્સવનું આયોજન રદ્દ કર્યું છે, જેથી મોટાભાગના એ લોકો કે જેઓ સાધન સંપન્ન ન હોય, તોપણ તેઓ નાણાં બચાવીને વસંત પંચમી કે ૨ ફેબ્રુઆરીના ઉત્સવમાં ભાગ લઈ શકે.

- હું એ પણ વનિતી કરું છું કે આપણે તેને માત્ર આપણી પધ્ધતિ અનુસરનારા નયિમતિ અભ્યાસીઓ માટે જ સીમતિ ન રાખીએ, પરંતુ યુ કનેક્ટ, સી કનેક્ટ અને અન્ય કનેક્ટના સભ્યોને પણ આ સંદેશ આપીએ. તેમને પણ આમંત્રણ કરીએ અને તેમને પણ ભંડારના વાતાવરણનો લાભ લેવાની તક આપીએ. તેમણે પ્રાણાહુત અનુભવી છે, પરંતુ ભંડાર દરમિયાન, જે કૃપા ઉતરે છે, તે પાસાથી તેઓ પરચિતિ નથી. આ પ્રસંગ આપણામાંના મોટાભાગનાઓ માટે જીવનનો યાદગાર પ્રસંગ બનવાનો છે. ૧૯૯૯માં પણ આવું બન્યું

હતું, જેમાં આપણામાંના કેટલાકે ચારેય બેચમાં ભાગ લીધો હતો. તેથી, હું ઈચ્છું છું કે ૨૦૨૦માં ફરીથી તે જ બાબતનું પુનરાવર્તન થાય.

હું તમને કેટલીક વગિતોના આંકડાં પણ આપવા માંગું છું. હવે આપણી પાસે વર્ષિવર્ષમાં લાખો અભ્યાસીઓ છે કે જેમણે ‘હૃદયનો માર્ગ’ (Way of the Heart) અનુભવ્યો છે. તે ઉપરાંત, છેલ્લા પાંચથી છ વર્ષમાં આપણા પ્રશિક્ષકોની સંખ્યા ત્રણ ગણી થઈ ગઈ છે અને હજારો સ્વયંસેવકો છે, જેઓ કઠોર પરશિરમ કરી આપણી હાર્ટકુલનેસ ઝુંબેશને સફળ બનાવવા માટે કામ કરી રહ્યા છે. હમણાં આ ઉનાળાથી આપણે સમગ્ર ભારતમાં ધ્યાનોત્સવો (wellness festivals) શરૂ કર્યા છે. ૨૫ થી પણ વધારે ધ્યાનોત્સવો ઉજવાયા છે અને વધુ કેટલાકનું આયોજન પણ થવાનું છે. હું ઈચ્છું છું કે ૨૦૨૦ના ઉત્સવ પહેલાં ૧૦૦ થી વધુ ધ્યાનોત્સવો ઉજવાવા જોઈએ, પરંતુ આ ધ્યાનોત્સવોનું મોટા પ્રસંગની જેમ આયોજન કરવું જરૂરી નથી.

સમગ્ર ભારતમાં અત્યાર સુધીમાં જે ધ્યાનોત્સવો યોજાયા છે, તેમાં કેટલીક બાબતો જોવા મળી છે. જેમકે, તમારી પાસે ‘X’ જગ્યાએ બે કમિની ના વસ્તિતારમાં કોઈ સ્થળ હોય અને તમે આ ધ્યાનોત્સવમાં મહત્તમ સંખ્યામાં ભાગ લેવા લોકોને આકર્ષો છો. પણ જો તમે આ બે થી ત્રણ કમિની નો વસ્તિતાર ઓળંગો કે તરત જ ભાગ લેનારા સભ્યોની સંખ્યા ઘટે છે. તેથી સૌથી સારું એ હશે કે આપણું લક્ષ્ય તે બે કે ત્રણ કમિનીના વસ્તિતાર તરફ જ રહે અને આપણે ફક્ત ત્યાંના લોકોને જ આકર્ષતિ કરીએ. આખા શહેર ઉપર લક્ષ્ય કેન્દ્રતિ ન કરતાં આપણે ફક્ત તે સ્થળની આસપાસના બે થી ત્રણ કમિનીના વસ્તિતારમાં જ લક્ષ્ય કેન્દ્રતિ કરીએ. તેના બહુવધિ ફાયદા છે: ભાગ લેનારા સભ્યોનું જૂથ નાનું હશે એટલે બહુ મોટો હોલ લેવાની જરૂર નહિપડે. સ્ટેડિયમની જરૂર નહિપડે, તેથી તમે ચોમાસા દરમિયાન પણ આયોજન કરી શકશો કારણ કે તે સભાખંડ હશે. ખર્ચ પણ ઓછો થશે અને વ્યવસ્થા પણ સરળ બનશે અને જો તમારું ધ્યેય ૫,૦૦૦ અથવા ૧૦,૦૦૦ લોકોને એકઠા કરવાનું હશે, તો કેન્દ્રના સીમતિ સંખ્યાના સ્વયંસેવકો સાથે કામ કરવું ખૂબ મુશ્કેલ બનશે.

હવે, આગળ કહું તો આપણે ઘણાબધા કાર્યક્રમો કરી રહ્યાં છીએ અને આપણે ઘણા સરકારી કાર્યોની પહેલ પણ કરી છે. દા.ત ગુજરાત, તેલંગાણા, આંધ્રપ્રદેશ અને મહારાષ્ટ્રની ઘણી

શાળાઓ અને સરકારી વભિાગો, પણ તે માટે આગળ આવી રહ્યા છે. હમણાં મુંબઈ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશને આપણને તેના ૧ લાખ થી વધુ કર્મચારીઓને તાલીમ આપવાની વનિતી કરી છે. જો આપણી પાસે માત્ર ૫૦૦ નચિમતિ જ અભ્યાસીઓ હોય, તો આ કામ કેવીરીતે કરી શકાય? તે ખૂબજ અઘરું કામ છે. મહેબૂબનગરમાં પણ એવી પરસ્થિતિનિ નરિમાણ થયું કે આપણે ૭૨૦ ગામોમાં એટલે કે ૭૨૦ સરપંચોને તાલીમ આપવાની હતી, પણ ત્યાં આપણી પાસે માંડ ૫૦ થી ૧૦૦ પ્રશક્ષિકો છે. આ સમસ્યા કેવીરીતે ઉકેલવી? જો આપણે સળંગ ત્રણ દવિસ માટે ૭૦૦ પ્રશક્ષિકોને ગામોમાં મોકલીએ અને તેઓ સરેરાશ ૧૦૦ નવા આગંતુકોની કાળજી લઈ લે, તો પણ આપણામાંના મોટાભાગના માટે આ એક ગજાઉપરવટનું કામ બની જાય છે.

તેથી મારે આ કનેક્ટ કાર્યક્રમો માટે ફરીથી ગોઠવણી કરવી છે. આપણા જે સ્વયંસેવકો આનો પ્રચાર કરવા માંગે છે તથા સરકારની, સરકારી શાળાઓની અને યુ-કનેક્ટની પહેલ ઉપાડી લેવા ઈચ્છે છે, તેવા આપણા અભ્યાસીઓ દ્વારા, હું આ શક્ય બનાવવા માંગું છું. હવે હું જે વાત કરી રહ્યો છું, તે સ્વયંસેવકોનો કાર્યક્રમ નથી. હું આ કામ માટે રોજગારી આપવા ઈચ્છું છું. રોજગારીની આ સંભાવનાઓનો વચિાર કરીએ. આપણીપાસે સમગ્ર ભારતમાં ૭૦૦ થી વધારે જલિલાઓ છે. જો આપણે હવે પછીના બે વર્ષમાં આમાંના ૩૦૦ જીલ્લાઓ ઉપર જ લક્ષ આપીએ, એટલે કે વર્ષમાં ૧૫૦ જલિલાઓમાં કાર્ય કરીએ અને દરેક જલિલામાં સરેરાશ દસ મંડળ હોય, તો ૧૫૦x૧૦ એટલે કે ૧૫૦૦ મંડળ થાય અને દરેક મંડળમાં બે કર્મચારી મૂકીએ, તો હાર્ટકુલનેસ ઝુંબેશની દેખરેખ માટે લગભગ ૩૦૦૦ કર્મચારીઓને વેતન આપીને કામે રાખી શકાય.

હવે કર્મચારીઓને સરેરાશ રૂપચિ ૨૦,૦૦૦ થી ૨૫,૦૦૦ અને જવા આવવાનો ખર્ચ ગણીને ૩૦,૦૦૦ રૂપચિનો માસકિ પગાર આપીએ, તો વાર્ષકિ ખર્ચ લગભગ ૬૦ થી ૭૦ કરોડ રૂપચિ થાય. આ બધા સામે આપણી તજ્જિરી ક્યાં સુધી ટકે? બહુ લાંબી ન ટકે. CSR (Corporate Social Responsibilities) હેઠળ જવાબદારી ઉપાડતી કંપનીઓ કે જે મોટાપાયે નાણાંકીય સહાય આપતી હોય છે, તેને વારંવાર કહી શકાય તેમ નથી, તેથી આપણે આપણા સીમતિ સ્ત્રોતો ઉપર જ આધાર રાખવો પડે.

સ્ત્રોતો ગમે તેટલા સીમિતિ હોય, તોપણ આપણે આ ધ્યેય પૂરાપૂત કરી શકીએ તેમ છીએ. તમારા ફોનના કેલ્ક્યુલેટરનો ઉપયોગ કરી, તમારી જાતે જ ગણતરી કરો. જો ૫૦,૦૦૦ અભ્યાસીઓ રોજના ૫૦ રૂપિયા બચાવે, તો વર્ષના ૩૬૫ દવિસ x ૫૦,૦૦૦ રૂ. તો આંકડો ૯૧ કરોડ ૨૫ લાખ રૂપિયા થાય. જો તમે રોજના ૫૦ રૂપિયા બચાવીને આ કામ માટે યોગદાન આપો, તો શું તમે કંઈ બહુ મોટું નુકશાન વેઠો છો? આપણામાંના મોટાભાગના આટલું આપી શકે તેમ છે, આપણામાંના કેટલાક અભ્યાસીઓ મહિને ૫ કરોડ ખર્ચે, તો પણ તેમને કોઈજ ફરક પડતો નથી. કેટલાક અભ્યાસીઓ એવા છે કે જેમના માટે રોજના ૧૦ રૂપિયા લેખે આપવાનું પણ ઘણું મુશ્કેલ છે. સરેરાશ જોઈએ, તો આપણામાંના કેટલાક રોજના ૫૦ રૂપિયાનો આંકડો માન્ય રાખે, તો હું માનું છું કે આપણે ૩૦૦૦ કર્મચારીઓને રોજગારી આપી શકીએ અને આ હાર્ટકુલનેસ ઝુંબેશ ભારતના ૧૫૦ જિલ્લાઓ સુધી લઈ જઈ શકીએ અને બાકીનું ભંડોળ વવિધિ ધ્યાનોત્સવો માટે પણ વાપરી શકીએ.

આપણે જે ધ્યાનોત્સવોનું આયોજન કરીએ છીએ, તે મફત નથી થતાં. કેટલાંક ધ્યાનોત્સવના કાર્યક્રમ માટે આપણને ૨૫ લાખ, તો ક્યાંક ૮ લાખ જેટલો ખર્ચ થયો છે. સરેરાશ આપણને એક ધ્યાનોત્સવમાં ૧૬ થી ૧૮ લાખ રૂપિયા જેટલો ખર્ચ થતો હોય છે. જો આપણે દર વર્ષે બીજા કાર્યક્રમોનું આયોજન કરીએ, તો તેનો ખર્ચ પણ ગણવો પડશે. આપણે ભંડારાનો ખર્ચ પણ ગણવાનો છે અને મહેમાનોની દેખરેખ પણ રાખવાની છે. આપણે ઘણીબધી બાબતો કરવા માંગીએ છીએ - આપણે દર મહિને હજારો શિક્ષકોને તાલીમ આપવા માંગીએ છીએ. આમ આપણી મજલ ખૂબ લાંબી છે. હું વનિતી કરું છું કે જેઓ સાધન સંપન્ન છે, તેઓ રોજના ૫૦ રૂ. લેખે બચત કરી આ યોજનામાં સહભાગી બને. તે ઘણું ઉપયોગી નીવડશે. તમારે આ રકમ રોકડ તરીકે આપવાની નથી; હું સ્થાનકિ કેન્દ્રમાં રોકડ દાન કરવાને પ્રોત્સાહન આપતો નથી. સૌથી સારું એ હશે કે તમે દર મહિને ૫૦x૩૦ = ૧૫૦૦ રૂપિયા બચાવો અને તેને આપણા ડોનેશન ખાતામાં ડીજીટલી/ઓનલાઈન ટ્રાન્સફર કરો. તે સરળ છે. જેઓ વધારે આપી શકે, તેમનું પણ સ્વાગત છે.

થોડા સમય પહેલાં આવી જ એક યોજના અમે US માં અમલમાં મૂકી હતી. તે ખૂબજ સરળ યોજના હતી, પ્રતદિનિ ૧ ડોલર બચાવવો. રોજનો માત્ર ૧ ડોલર અને ધીમેધીમે આ રકમ વધતીજ ગઈ. જો ૨૦૦૦ અભ્યાસીઓ પ્રતદિનિ ૧ ડોલર બચાવે, તો રોજના ૨૦૦૦ ડોલર લેખે વર્ષના સાત લાખ ત્રીસ હજાર ડોલર થાય. તે દેશમાં દર વર્ષે એક નવો આશ્રમ બાંધી શકાય. અહીં પણ, જો દર વર્ષે ૫૦,૦૦૦ અભ્યાસીઓ રોજના ૫૦ રૂપિયા લેખે બચત કરી યોગદાન આપે, તો આ બાબત શક્ય બને. આ રીતે આપણે ભારતના ખૂણેખૂણામાં સરળતાથી કોઈ પણ પ્રવર્તમાન આશ્રમને નાબુદ કર્યા વનિ ૨૦ નવા આશ્રમ ઊભા કરી શકીએ.

જે અમીરો કરોડોમાં યોગદાન આપી શકે છે, તેમના ઉપર જ આપણે આધાર રાખીએ, તો શું થાય? તે પરસ્થિતિમાં શું થાય? જરા વચિાર કરો; આપણે તેમના ખૂબ જ અહેસાનમંદ થઈ જઈએ. જો કોઈ એક વ્યક્તિપિ૦ કરોડ અથવા ૨૦ કરોડનું દાન આપે, તો તે અહેસાન બહુ ભારે પડે. તેના કરતાં, આપણા મશિનની દરેક વ્યક્તિયોગદાન આપે, તો તે ખૂબ જ સારું હશે અને હું ફરીથી કહું છું કે આ ફરજીયાત નથી. જો તમારા દલિમાં પ્રેરણા થાય, તો આ સૌથી સારી બાબત છે. જો તમને કોઈ શંકા હોય, કોઈ દ્વધિ હોય અને તમે યોગદાન આપવા ન ઈચ્છતા હો, તો હું ઈચ્છું છું કે તમે આ બાબતે કોઈ વાત પણ કરશો નહિ હું આને આપણા ગુરુજીઓ પાસે ગુરુપ્રસાદ રૂપે મૂકીશ. જો હૃદયમાં ઈચ્છા ન હોય, તો તે ખાટી મોસંબી જેવું છે. જ્યારે મોસંબી અથવા કેરી પાકી ન હોય, ત્યારે તેનો સ્વાદ ખાટો હોય છે. જેઓ હૃદયથી સંમત ન હોય, તેઓ સહભાગી ન બને અને સહભાગી થવાની જરૂર પણ નથી. તમારા હૃદયને ખૂલવા દો અને આ મશિનના કલ્યાણ માટે પ્રાર્થના કરો અને ખાતરી કરો કે તમારી પ્રાર્થના દ્વારા ઈશ્વરની કૃપા ઉતરે કે જેથી આપણી હાર્ટકુલનેસ ઝુંબેશ સૌના સારા માટે નવો વળાંક લે.

આપણા મશિનને લગતી આ બધી ભૌતકિ બાબતો વધિ વાત કર્યા પછી, હું હવે આધ્યાત્મકિ વધિય અંગે વાત કરીશ. તે પરવિર્તન વધિ છે. શરૂઆતમાં આપણે બધા અસાધારણ પરવિર્તન અનુભવીએ છીએ. પહેલા સપ્તાહે, બીજા સપ્તાહે, પહેલા વર્ષે, બીજા વર્ષે અને ત્રીજા વર્ષ દરમિયાન આપણે આપણા પોતાનામાં ફરાંતકિરી પરવિર્તન અનુભવીએ છીએ પરંતુ સમય જતાં આપણે જેમ જેમ આગળ વધીએ છીએ, તેમ તેમ આ પરવિર્તન, કંઈક અંશે ધીમું પડે છે અને

આપણે આપણી જૂની આદતોના ગુલામ બનીને રહીએ છીએ. આપણે વધારે પરવિરતિ નહીં થવાના આદી બની જઈએ છીએ. આપણે કોઈ રીતે એવા ખ્યાલમાં રહીએ છીએ કે, “મે પ્રગતિ કરી છે” અને આ ખ્યાલ કે, “મે પ્રગતિ કરી છે” તે જ અવરોધક બની જાય છે. મે આ આપણા ૯૯ ટકા અભ્યાસીઓમાં જોયું છે. તેથી જ હું આ વધુ કહી રહ્યો છું કે જેથી તમે વચાર કરો કે તમે ક્યાં છો. શું તમે તમારા આધ્યાત્મિક વિકસિત સંતુષ્ટ છો? આત્મનરીક્ષણ કરો: “હું ક્યાં ખોટો પડું છું? હું મારા પોતાનામાં શું સુધારી શકું?” ગુરુજીઓ પાસેથી તમારે કઈ મદદની જરૂર છે? કેટલાક પાયાના પ્રશ્નો દ્વારા આત્મનરીક્ષણ કરી શકાય છે અને તેના જવાબો ફક્ત તમે જ આપી શકો છો. આના વધુ તમારે મને લખવાની જરૂર નથી. હું વધારાના લાખો ઈ મેઈલ (e-mail) પ્રાપ્ત કરવા માંગતો નથી. આ તમારી અંદરનો સંવાદ છે કે, “આ મશિનમાં આટલા વર્ષો રહ્યા પછી શું હું મારી પ્રગતિથી ખુશ છું? શું હું હજુ પ્રશ્ન કરું છું? શું આ મશિન મારું બન્યું છે? શું હું આપણા બધા ભાઈઓ અને બહેનોને મારા ગણું છું? શું હું તેમની સાથે જોડાયેલો છું? શું તેઓ મારી સાથે જોડાયેલા છે? શું આપણે બધા આ મહાન મશિન સાથે જોડાયેલા છીએ?”

જ્યારે આપણે ‘સત્યનો ઉદય’ જેવા સરળ પુસ્તકો વાંચીએ, ત્યારે આપણને ત્યાં શું મળે છે? જો તમે પાંચ વર્ષ પહેલાં કેટલાક પ્રકરણો વાંચ્યા હોય અને તેનો જે અર્થ ત્યારે સમજ્યા હતા, તે પ્રકરણનો વધારે ઊંડો અર્થ, આજે જ્યારે તે પુસ્તક પાછું વાંચો, ત્યારે ન સમજી શકો, તો તમે પોતે સ્થગિત થઈ ગયા છો, એમ સમજજો. જો અર્થ ઊંડો જણાય અને તમારું હૃદય કોઈ અન્ય રીતે ઢંઢોળાઈ જાય, જો તમારા હૃદયમાં કંઈક અલગ અનુભૂતિ થાય અને તમે થોડા વર્ષો પહેલાં પ્રભાવતિ થયા હતા, તેનાથી પણ આજે વધારે પ્રભાવતિ થાયો, તો તમારી જાતને નસીબદાર ગણજો. પરંતુ શું તે સમજ તમારા હૃદયમાં કંઈક વધારે પ્રેરણા ઉત્પન્ન કરે છે? મોટાભાગના અભ્યાસીઓ (ટ્રુથ ઈટરનલ) ‘શાશ્વત સત્ય’ના અર્થને ઊંડાણથી સમજવા સક્ષમ નથી. લાલાજી મહારાજે, જે શબ્દો વાપર્યા છે, તે લોકોને ૪૦ વર્ષના અભ્યાસ પછી પણ સમજાતા નથી. જો તમે તે પુસ્તક સમજી શકો, તો તમારી જાતને નસીબદાર સમજજો: “હા, હું સમજી શકું છું.” જો તમારી સમજમાં ઉણપ જણાય, તો તમારી સાધના ચકાસો. જો કે શબ્દો અને વાક્યોની મર્યાદા હોય છે, છતાં પણ જ્યારે આપણે તેને વાંચીએ, ત્યારે આપણને થતી તેની સમજ આપણી આંતરિક અવસ્થા પ્રતિબિંબિત કરે છે.

આ તમામ મંડળો માટે, આપણી આ હાર્ટકુલનેસ ઝુંબેશને આપણે વધુ આક્રમક કેવીરીતે બનાવી શકીએ, તે માટે હું બધેથી વધુ સૂચનો પ્રાપ્ત કરવા ઈચ્છું છું. હું ઈચ્છું છું કે દરેક રાજ્યમાં તેમ થાય. આંધ્રપ્રદેશ, તેલંગાણા, તામિલનાડુ, કર્ણાટક, મહારાષ્ટ્ર, મધ્યપ્રદેશ, ઉત્તરપ્રદેશ વગેરે રાજ્યોમાં આપણી હાજરી ખૂબજ સશક્ત છે. આ બધા રાજ્યોમાં અપણે ખૂબજ સશક્ત છીએ. તો શું આપણે આ રાજ્યોના દરેક મંડળથી શરૂ કરવું જોઈએ, અથવા શું આપણે જે સ્થળો ઉપર હજુ આપણી હાજરી નોંધાવી ન હોય, તે સ્થળોએથી શરૂ કરવું જોઈએ?

જેની સાથે આપણે જોડાયેલા છીએ, જ્યાં આપણને વધારે હાજરી મળી છે, ત્યાં હું આપણા પ્રયત્નો વધારે સુદૃઢ કરવા ઈચ્છું છું. તેથી આપણે હંમેશા મુજબ આંધ્રપ્રદેશ, તેલંગાણા અને તામિલનાડુથી શરૂ કરીશું, જેથી આપણે જે કંઈપણ કરીએ, તેને આપણા જ સભ્યો દ્વારા ટેકો મળી શકે.

તેથી, ટૂંકમાં, આ અરજ દ્વારા તમારી મદદ મેળવવાનો પ્રયાસ છે કે જેથી આપણે હાર્ટકુલનેસ ઝુંબેશને વધારે આક્રમક બનાવી શકીએ અને હું ઈચ્છું છું કે આવનાર વસંતપંચમીનો ઉત્સવ, જે આપણે આપણા લાલાજી મહારાજની વર્ષગાંઠ તરીકે બે બેચમાં ઉજવવાના છીએ, તેમાં લોકો તેમની જાતે જ હજારોની સંખ્યામાં નામ નોંધાવે.

તમારા બધાનો આભાર; મને સાંભળવા માટે તમારા બધાનો આભાર અને હું તમને બધાને ખૂબ મોટી સંખ્યામાં જોવાની આશા રાખું છું. તમારે બધાએ ઉત્સવમાં આવીને આપણા આયોજકોને નવાઈ પમાડવી જોઈએ અને તેમને દોડતા કરવા જોઈએ અને તેમને લાગવું જોઈએ કે તેઓ પૂરતી સગવડો આપી શક્યા નહીં. હકીકતમાં, આપણી કાયમી સગવડોનું કામ આગળ વધી રહ્યું છે. તમે અહીં આવો તે સમયે, આપણે ઓછામાં ઓછા ૩૫૦૦૦થી ૪૦૦૦૦ લોકોને એકસાથે ઉતારો આપી શકીશું. તમે અહીં આવો ત્યાં સુધી ધ્યાન કક્ષ(Hall) પણ તૈયાર હશે. પૂજ્ય લાલાજી મહારાજની જન્મજયંતિ ઉજવવા માટે આપણી અપેક્ષા મુજબ બધું જ હશે.

આ ભવ્ય ઉત્સવમાં ભાગ લેતાં પહેલા તમારી જાતને આધ્યાત્મિક રૂપે તૈયાર કરો. સઘન અભ્યાસ કરો. હું માનું છું કે થોડા વખતમાં ૯૦ દવિસનો પડકાર પૂરો થશે. ઘણાબધા અભ્યાસીઓએ આ ૯૦ દવિસના પડકારમાં ભાગ લીધો છે, તેથી હું ઘણો ઘણો ખુશ છું અને હું

તેમની હાલતમાં ખૂબજ આધ્યાત્મિક પરિવર્તન થયા હોય તેવું અનુભવું છું અને આગળ જતાં આ પરિવર્તનો હજુ પણ વધારે સઘન બનશે. ધીમા ન પડશો. ૯૦ દવિસ તો માત્ર આદત કેળવવા માટે હતા કે જેથી તે આપ મેળો થાય. આ ચેતનામય પ્રયત્ન અર્ધચેતન સ્તરે બનવો જોઈએ. એકવાર તે અર્ધચેતન સ્તરે બને, પછી તે આદત બને છે અને ત્યારપછી આપણામાં એક અન્ય સારી આદત આવી શકે છે. આ કડી ચાલુ રહેશે. આ ઉન્નતની ચાલુ જ રહેવી જોઈએ કે જેથી આપણે વધારે ને વધારે સારા બનતા જઈએ.

તમારો આભાર.